



רע"פ 5537/23 - יצחק סוויסה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5537/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: יצחק סוויסה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה ב-עפ"ג 33267-06-23 מיום 16.7.2023 שניתן על ידי השופטים י' ליפשיץ, ג' ציגלר ו-ש' מנדלבום

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים י' ליפשיץ, ג' ציגלר, ו-ש' מנדלבום) ב-עפ"ג 33267-06-23 מיום 16.7.2023 בו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בקריות (השופטת א' ביטון פרלה) ב-ת"פ 39481-03-22 מיום 11.5.2023.

2. המבקש הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע 4 עבירות של הסגת גבול כדי לעבור עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); 5 עבירות גניבה לפי סעיף 384 לחוק; והתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה לפי סעיף 406(ב) לחוק. בהמשך, במסגרת "דברו האחרון" לבית משפט השלום, המבקש ביקש לחזור בו מהודאתו ביחס למקצת המעשים. בקשתו נדחתה, תוך שהודגש כי הודאתו ניתנה באופן חופשי ומרצון. בגין מעשיו, נגזר על המבקש עונש של 24 חודשי מאסר בפועל. עוד הופעלו עונשי מאסר מותנים בני 8 ו-4 חודשים שנגזרו על המבקש "בחופף האחד למשנהו ובמצטבר למאסר" שנגזר עליו, באופן שירצה בסך הכל 32 חודשי מאסר בפועל. זאת, לצד

עמוד 1

ענישה נלווית ופיצוי לנפגעי העבירה.

המבקש ערער לבית המשפט המחוזי על דחיית בקשתו לחזרה מהודאה ועל גזר דינו וערעורו נדחה. בית המשפט המחוזי סמך את ידו על החלטת בית משפט השלום כי אין לאפשר למבקש לחזור בו מהודאתו, והדגיש כי "כלל הנתונים מוליכים למסקנה כי בקשתו של המערער לחזור מהודיה באה רק משיקולים טקטיים". עוד נדחה הערעור על גזר הדין, תוך שנקבע כי העונש שנגזר על המבקש מתחשב כדבעי בכלל השיקולים הרלוונטיים, ובכללם חומרת מעשיו ועברו הפלילי המכביד.

3. מכאן הבקשה שלפניי. ככל שניתן להבין, המבקש, אשר אינו מיוצג בבקשה, מבקש בשלישית לחזור בו מהודאתו ביחס למקצת מעשיו. זאת, בטענה כי הוא חף מפשעו והודאתו ניתנה בשל היותו נתון תחת השפעת סם. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם לו אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 5377/23 דכור נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (19.7.2023)). בקשת המבקש לחזור בו מהודאתו נדונה ונדחתה זה מכבר על ידי שתי ערכאות, אשר לא מצאו טעם לאפשר זאת. קביעה זו מהווה יישום קונקרטי של הלכותיו המושרשות של בית משפט זה באשר לחזרה מהודאה (ראו בהרחבה ב-רע"פ 19/22 אייזיק נ' מדינת ישראל, פסקאות 10-12 (10.1.2022)) והיא אינה מעוררת כל חשש לעיוות דין או אי-צדק מהותי.

4. הבקשה נדחיתאפוא.

ניתנה היום, ב' באב התשפ"ג (20.7.2023).

שׁוֹפֵט